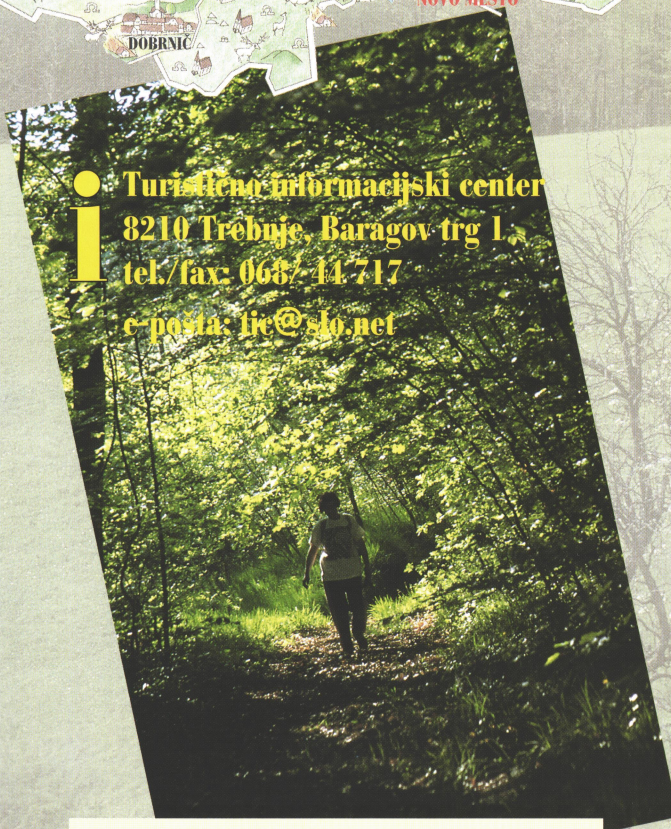
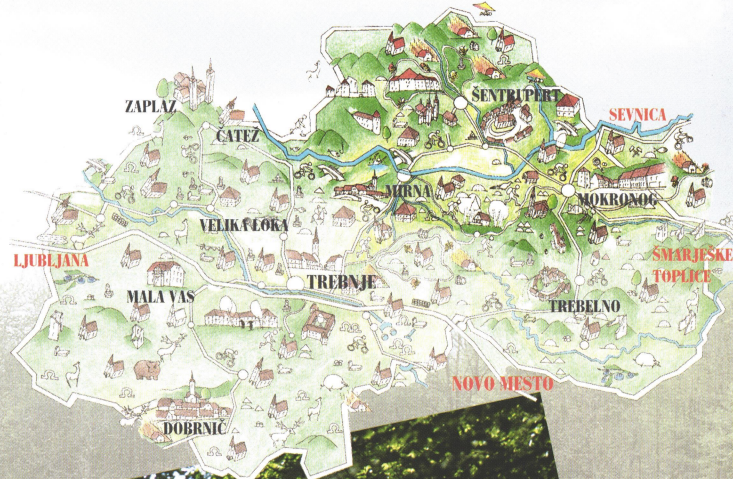

Pokrajina je danes nekako "v zatišju", pomembnejši geografski položaj pa je imela v času naseljevanja teh krajev. Bogate arheološke najdbe pričajo o gosti poselitvi že v prazgodovinski, rimski in zgodneslovenski dobi. Tu so ostanki ilirskih, keltskih in rimskih naselbin, grobišč in komunikacij pa številni bolj ali manj ohranjeni srednjeveški gradovi. V njihovi bližini so se v srednjem veku oblikovala cerkvena, obrtna in trgovska središča Šentrupert, Mokronog in Mirna. Mirna je prerasla v kraj, ki danes šteje največ delovnih mest v Mirnski dolini.

Mimo bližnjega Trebnjega teče prastara prometnica od severozahoda proti jugovzhodu, skozi Mirnsko dolino pa tej vzporedna stranska pot. Vedno je bila pomembna tudi prečna smer iz Suhe krajine čez Posavsko hribovje proti severu, v preteklosti predvsem proti Litiji in Radečam, danes pa je važnejša cestna in železniška povezava med dolinama Temenice pri Trebnjem in Save pri Sevnici, ki poteka skozi Krško hribovje.

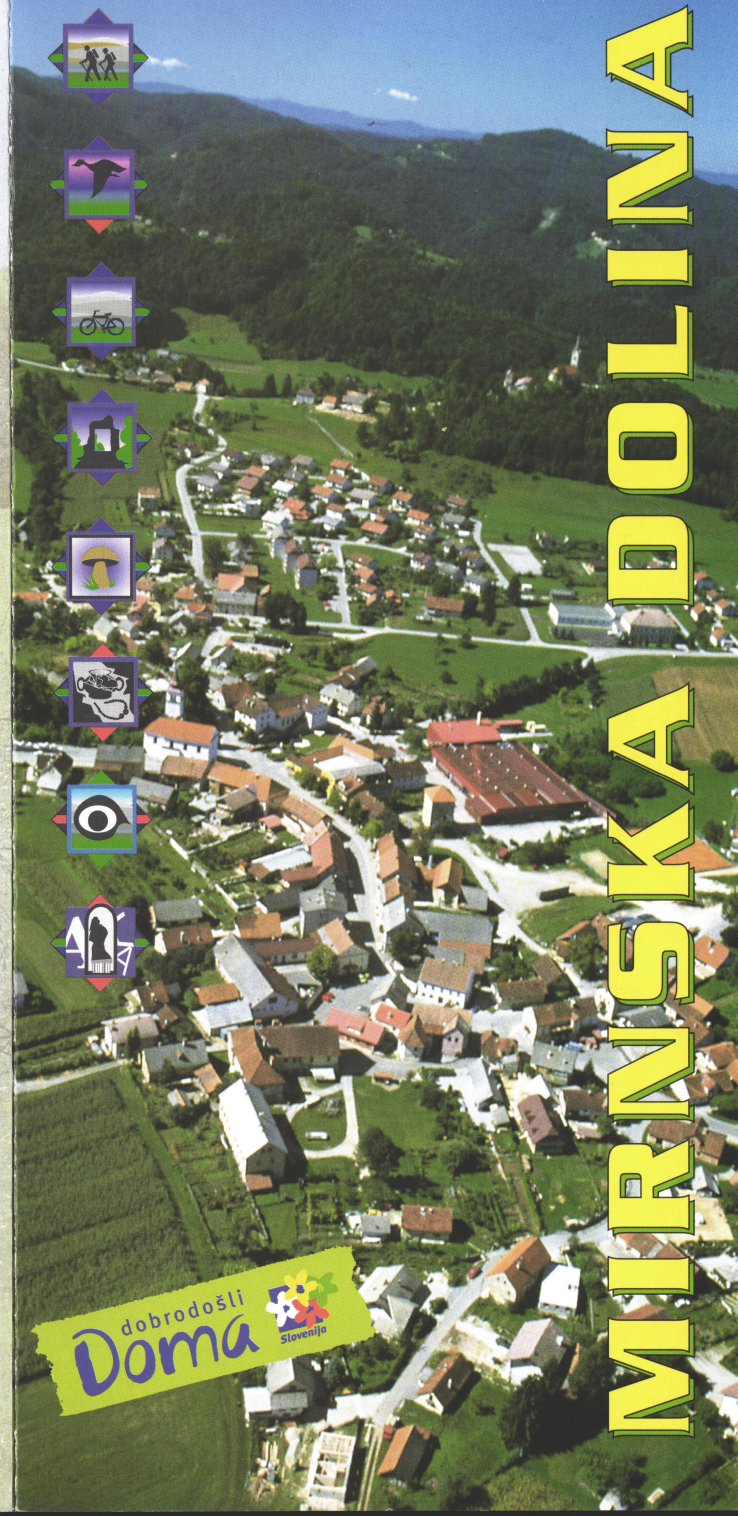
● Turistično informacijski center
 8210 Trebnje, Baragov trg 1,
 tel./fax: 068/ 44 717
 e-pošta: lie@tlo.net

Izdajatelj in založnik:
 Zasnova in realizacija:
 Besedilo:
 Fotografija:

Občina Trebnje
 Studio 5 Mirna
 dr. Maja Topole
 Marko Kapus,
 Janez Pukšič
 Marginalija d.o.o.

Oblikovanje in tisk:

Trebnje, marec 1999

MIRNSKA DOLINA

Mirnska dolina je 300 km² velika srednjedolenjska pokrajina v osrčju Slovenije. Kljub majhnosti je zaradi lege v stičišču treh velikih evropskih regij, alpskega, dinarskega in panonskega sveta, izredno raznolika. Prehodnost se kaže v njeni kamninski sestavi, v reliefnih, hidrografskih in podnebnih značilnostih, v tipih prsti, rastja in živalstva, izraža pa se tudi v gospodarskem in kulturnem pogledu.

Osrednji del zavzema Mirnsko-Mokronoška kotlina s poplavno ravnico rečice Mirne in njenimi pritoki. Mokrotno dno je danes večinoma izkoriščeno za travnike, nekoč pa ga je prekrival poplavni gozd hrasta doba in belega gabra. Njegov ostanek, ki se je ohranil v območju visoke talne vode med Rakovnikom in Bistrico pri Mokronogu, je življenjski prostor izjemno bogate favne.

Vasice z ornimi površinami in komunikacijami so se umaknile na terasasto obrobje kotline oziroma na oble griče, dvignjene nad mokrotni svet. Le redki živijo samo od kmetijstva; v zadnjem času se vse bolj usmerjajo v hlevsko živinorejo. Gospodarsko so vezane tudi na 300 do 500 m visoko, zelo razčlenjeno gričevnato zaledje. To je toplotni pas Mirnske doline, ki ga zaznamuje panonsko vinogradništvo. Dežela je znana po cvičku, vinu, ki zaradi zdravnih učinkovin spet pridobiva nekdanji sloves. Med zaselki, raztresenimi po sončnih vrhah, slemenih in terasah so tu, visoko nad ozkimi in temačnimi gozdnimi grapami, kjer so še nedavno delovali številni mlinarski in žagarski obrati, speljane slikovite vinske ceste in pešpoti. Vodijo mimo cerkvic na razglednih točkah, ki so pomembni umetnostni spomeniki in nekatere tudi stari romarski cilji, mimo etnološko zanimivih objektov, starih domačij, turističnih kmetij, kašč, kozolcev, senikov, zidanic in znamenj.

Za obiskovalce pa ni privlačna le vinogradniška pokrajina, temveč tudi svet Posavskega hribovja z velikimi višinskimi razlikami, ki nekoliko severneje od mirnskega porečja doseže svojo najvišjo točko s Kumom (1216 m). Tu in tam ima kraški videz; občudujemo lahko celo njegovo podzemno kapniško bogastvo. Pokrajina je pisan mozaik travnikov, njiv, sadovnjakov in gozda, ki ga je v porečju kar 60 %. To je pravišen biotop in prijazno domovanje cele vrste divjadi.

